

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení čl. 263 odst. 1, 2 a 5 ve spojení s čl. 256 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládáno v tom smyslu, že do pravomoci unijního soudu nebo do pravomoci vnitrostátního soudu spadá žaloba podaná proti aktům na zahájení řízení, vyšetřovacím aktům a nezávaznému návrhu, které přijaly příslušné vnitrostátní orgány (jaké jsou uvedeny v § 1 tohoto usnesení) v rámci postupu upraveného v člancích 22 a 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013⁽¹⁾, v člancích 1 odst. 5, 4 odst. 1 písm. c) a 15 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013⁽²⁾, člancích 85, 86 a 87 nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014⁽³⁾, jakož i člancích 19, 22 a 25 konsolidovaného znění italského zákona o bankách?
- 2) Je možné v konkrétním případě konstatovat soudní pravomoc unijního soudu, pokud proti těmto aktům byla podána nikoli obecná žaloba na neplatnost, ale žaloba na neplatnost pro údajné porušení nebo obcházení překážky věci rozsouzené tvořené rozsudkem Consiglio di Stato č. 882/2016 ze dne 3. března 2016, podaná v rámci řízení o splnění povinnosti na základě článků 112 a násl. italského správního řádu, neboli v rámci zvláštního institutu vnitrostátní úpravy správního řádu, přičemž její rozhodnutí zahrnuje výklad a stanovení objektivních mezí věci rozsouzené založené na tomto rozsudku, a to podle vnitrostátní právní úpravy?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 338).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63).

⁽³⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. 2014, L 141, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 18. května 2017 – Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA v. Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA a další

(Věc C-242/17)

(2017/C 283/21)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA

Odpůrci: Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

Předběžné otázky

- 1) Brání právo Evropské unie, a konkrétně čl. 18 odst. 7 směrnice 2009/28/ES⁽¹⁾, ve spojení s rozhodnutím Komise 2011/438/EU⁽²⁾ ze dne 19. července 2011, vnitrostátním právním předpisům, představovaným ministerskou vyhláškou ze dne 23. ledna 2012, a zejména články 8 a 12 této vyhlášky, která ukládá specifické povinnosti, jež jsou odlišné a širší než povinnosti vyplývající z přistoupení k dobrovolnému systému, který je předmětem rozhodnutí Evropské komise přijatého ve smyslu odstavce 4 výše uvedeného článku 18?

- 2) V případě záporné odpovědi na předchozí otázku, musí být na hospodářské subjekty, které jsou zapojeny do dodavatelského řetězce výrobku, i když se jedná o subjekty, které vykonávají pouze funkci trader neboli pouhého prostředníka bez jakékoli fyzické dispozice s výrobkem, nahlíženo tak, že podléhají evropské právní úpravě uvedené v předchozí [otázce]?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. 2009, L 140, s. 16 a oprava v Úř. věst. 2009, L 295, s. 20).

⁽²⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2011/438 ze dne 19. července 2011 o uznání režimu „International Sustainability and Carbon Certification“ pro prokázání souladu s kritérii udržitelnosti podle směrnic Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES a 2009/30/ES (Úř. věst. 2011, L 190, s. 79).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 15. května 2017 – Bernhard Schloesser, Petra Noll v. Sociétés Air France SA

(Věc C-255/17)

(2017/C 283/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobci: Bernhard Schloesser, Petra Noll

Žalovaná: Sociétés Air France SA

Předběžná otázka

Existuje příslušnost soudu v cílovém místě určení pro žalobu na náhradu škody založenou na nařízení č. 261/2004, směřující proti leteckému dopravci, pokud se podle smlouvy uzavřené s provozujícím leteckým dopravcem letecké spojení sestává ze dvou částí letu s přestupem cestujícího a během první části letu dojde k velkému zpoždění?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 15. května 2017 – E.B. v. Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

(Věc C-258/17)

(2017/C 283/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: E.B.

Žalovaný: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA